

Nr 259.

Av herr Tjällgren m. fl., om ställande under riksbankens förvaltning av en ny, för jordbrukare avsedd avbetalningslånefond.

En av de få lånekällor, som stå jordbrukarna till buds för att genom lån på längre tid och på jämförelsevis billiga villkor erhålla lättnad och andrum i deras ekonomiska betryck, sedan de utnyttjat belåningsmöjligheterna för in-teckningar i sparbanker och hypoteksföreningar, är riksbankens avbetalningslånefond, varur avbetalningslån mot för närvarande 5 procent ränta kunna erhållas, dock högst 6,000 kronor för varje person och på 2½, 5 och 7½ års återavbetalnings-tid. Av denna fond, ur vilken även jordbrukare erhållit lån, och som under tidernas lopp ökats till 44,000,000 kronor, återstod emellertid vid senaste års-skiftet endast ungefär 3,100,000 kronor outlånade, att disponeras för lån till personer i alla samhällslager för hela landet. Dels på grund härav, dels på grund av de jämförelsevis snäva bestämmelserna för högsta lånebelopp och lånetid — 7½-årslånen utlämnas i regel icke till andra personer än sådana, som behöva lån för utbildning eller återbetalning av skulder därå eller i undantagsfall för att börja verksamhet — och dels på grund av svårigheten under nuvarande krisförhållanden för jordbrukare att ställa fordrad säkerhet, står för närvarande ingen verklig hjälp att få för jordbrukarna ur denna fond. Därför fordrades, att maximibeloppet höjdes till 10,000 kronor, att återbetalningstiden sattes till 10 år, varav de två första amorterings- och räntefria, samt att amortering och ränta beräknades till ett visst lika belopp varje halvår, vidare att för erhållande av lån större vikt lades vid vederbörande lånesökandes och löftes-mäns personliga egenskaper och förhållanden samt att även annan säkerhet än borgen finge godtagas. Då det torde vara svårt för styrelserna vid de olika kontoren att förvärva personlig kännedom om lånesökanden och hans borgens-män, skulle det kunna vara tillräckligt för medgivande av bifall till låneansökan, att länsstyrelsen, efter undersökning genom landsfiskal eller annan med ortens förhållanden förtrogen person, utfärdade ett intyg, att vederbörande åtminstone tillsammans vore vederhäftiga för beloppet. Det är vidare nödvändigt, att fonden ökas med 25,000,000 kronor, som avskiljas uteslutande för lån till jordbrukare, samt att räntan sättes till högst 5 procent.

Med stöd av det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen ville besluta, att under riksbankens förvaltning ställes en ny avbetalningslånefond med ett belopp av 25,000,000 kronor, att användas för utlåning till jordbrukare i form av amorteringslån å högst 10,000 kronor, 10 års löptid, högst 5 procents ränta samt med fast annuitet.

Stockholm den 22 januari 1932.

<i>L. Tjällgren.</i>	<i>Petrus Nilsson.</i>	<i>Johan Johansson,</i> Friggeråker.
<i>Erik von Heland</i>	<i>Anton Pettersson.</i>	<i>Oscar Ericson.</i>
<i>Alexander Nilsson.</i>	<i>Axel Löfvander.</i>	<i>F. Julin.</i>
<i>Ernst Svenson.</i>	<i>Karl Andersson.</i>	<i>Per Anderson.</i>
<i>L. G. Bodin.</i>	<i>Per Gustafsson.</i>	<i>K. G. Westman.</i>
<i>And. Henriksson.</i>	<i>H. Andersson.</i>	
